

[Anders Poulsen]

og da synes jeg, det er rigtigt at sige, at på dette område burde staten, når det er staten, der er kreditor, nok gå foran i forløbet. Det ville være rimeligt, hvis vi kom ind i en situation på området her, hvor staten ligesom virkede som katalysator for at få dette forebyggende element sat rigtigt på plads, altså inden vi glider ind i det område, vi behandler med lovforslaget her; og for at staten som kreditor kunne medvirke til at få akkordordningerne eller rekonstruktionen af de pågældende personligt ejede virksomheders finansieringsgrundlag til at forløbe på en rigtig måde, kunne der være grund til at pege på, at der i forbindelse med statens rolle som kreditor i forbindelse med momstilgodehaverer nok er nogle ting, der burde sættes på plads, lempes. Der trænges til at rettes op på nogle af de administrative regler på dette område.

Der kunne nævnes visse beskatningsforhold på samme område, der også trænger til en nøjere overvejelse. Der kunne vel sluttelig også nævnes statens rolle i forbindelse med den modregningspraksis, der er på området, alt sammen noget, der trænger til en nærmere overvejelse, og hvor der er muligheder for lempelser på det administrative område, så man ligesom kom denne situation i forkøbet.

Må jeg sluttelig sige, at venstre kan tilslutte sig justitsministerens tilsagn om, at der kommer lovgivning fra hans område på dette felt, og vi afventer gerne en sådan lovgivning.

Inger Harms (SF):

Jeg skal på mit partis vegne tilslutte mig forslaget om gældssanering for håbløst forældede personer. Jeg er enig med forslagsstillerne og det udvalg, der har været nedsat af justitsministeriet, i, at en nedskrivning af den personlige gæld til en realistisk størrelsesorden, samt – hvad der faktisk er endnu vigtigere – at få betalingen af gælden samlet og sat i system, er den eneste mulige måde at løse det problem på, som håbløst forgældede personer er havnet i.

Det er som regel ikke ond vilje, der har gjort, at vedkommende er kommet ud i disse vanskeligheder, der føles fuldstændig uoverskuelige, og, som det ganske rigtigt siges i bemærkningerne, bringer vedkommende ud i passivitet. Er man havnet i en sådan situati-

on, ser man ingen vej ud af den. En samling af gælden på ét sted, en afdragsordning, man kan overkomme, og dertil en nedskrivning til et overkommeligt beløb vil motivere skyldneren til at overholde ordningen og komme i gang igen. I langt de fleste tilfælde forsøger skyldneren at rejse penge på mere eller mindre lyssky måde, kun med endnu større gæld eller endog kriminalitet som resultat.

Som det er i dag, er det en ulidelig tilværelse, som især skyldnerens familie bliver udsat for. Utallige henvendelser fra fordringshavere, fra advokater, fra fogedretten gør, at familiens liv bliver slået i stykker. Der skal et meget stærkt sammenhold til i en familie for at klare en situation, hvor skyldneren bliver udsat for det psykiske pres, som en håbløs gæld og utålmodige fordringshavere giver. Uro, stress, dårlige nerver og måske dårlig samvittighed og ofte sygdom vil indvirke på familiens forhold, ofte med skilsmisse som følge i bedste fald, men desværre også med vold, det være sig både hustruvold og børnemishandling til følge. I ikke så få tilfælde ender det med drab eller selvmord eller endog begge dele.

Derfor vil en sanering af gælden hos den, der er kommet ud i bundløs gæld og ikke har nogen som helst forudsætning for at få den betalt, være en god ting, der ikke alene vil være til gavn for den enkelte skyldner og ikke mindst familien, men også for samfundet som sådant. Jeg er sikker på, at mange skyldnere, der har svært ved at se sig ud af gælden, endda har tænkt tilbage med længsel på vore gælds fængsler i gamle dage. Her var der dog en mulighed for at blive det hele kvit og tilmed få ro og fred samtidig.

Det er desværre således i dag i dansk ret, at hvad der indgås af aftaler mellem skyldner og fordringshaver, er gyldige, uanset at der ikke er taget hensyn til skyldnerens økonomiske situation, og om han i det hele taget har nogen mulighed for at overholde aftalen. For at blive fri for ustandselige henvendelser og trusler om tvangsinddrivelser skriver man aftaler under; så fanger bordet, og man er kommet endnu længere ud.

Med hensyn til fordringshaverne vil jeg påstå, at en nedskrivning af en urealistisk gæld ikke vil påføre fordringshaverne noget reelt tab. Det er jo heller ikke uden udgifter for dem gang på gang at rette henvendelse til skyldnere – som oftest gennem en advokat,